

סְטֶרֶא אַחֲרָא עַל עַלְמָא סְטֶרֶא בִּישָׁא. כִּמֵּה דְּסְטֶרֶא דְּקָדוֹשָׁה לֹא שְׁלַטְנִיה בְּהָאי עַלְמָא אֶלָּא בְּעִיר וּמְגַדֵּל. אוֹפֵף הַכִּי חַשְׁבִּי אָנוֹן לְמַבְנֵי עִיר וּמְגַדֵּל לְמַשְׁלַט הָאי סְטֶר בִּישָׁא בְּעַלְמָא:

וַיַּרְדֵּ יְיָ לְרֹאֹת. (דף עה ע"א) נַחַת הָאי שְׁמָא דְּקָדוֹשָׁא לְמַחְזֵי (על) עַוְּבָדְיוֹן דְּבָנֵינוֹן דְּבָנָנוּ. וְאָנוֹן הַוּ מְמַלְלוֹן בְּלִשׁוֹן קָשֵׁשׁ לְגַבֵּי כָּל אָנוֹן דְּרָגֵין קָדְישֵׁין וְהַוּ מְצֻלָּחִין. כִּיּוֹן דְּנַחַת קְדֵשָׁה אַתְּבָלְבָלוּ כָּל אָנוֹן דְּרָגֵין. עַלְאֵין נַחַתוּ וְתַתְאֵין סְלִיקָן. וְלֹא הַוּ קִיְמִין בָּאַרְךְ מִישָׁר כִּמֵּה דְּהָוּ. וְלֹבֶתֶר בְּלִבְלִיל לִישְׁנָהָן בָּעֵץ לִישְׁן וְאַתְּבָדֵרוּ לְכָל סְטֶרֶי עַלְמָא.

חַד מְמַנָּא הָוּא בְּרַקְיעָא וּבֵיה קִיְמִין כָּל (ד"א ל"ג אָנוֹן) מְפַתְּחָן דְּעַוְּבָדִי עַלְמָא. וְאֵיזָה קִיְמָא זָמִין בְּשֻׁעַתִּי וּרְגַעִי דִּיּוֹמָא. וְאָנוֹן הַוּ יַדְעַנְיָן בְּרֹזָא דְּחַכְמָתָא גַּנְזָא דְּהָאי מְמַנָּא. וְהַוּ פְּתַחִי וּסְגָרִי וּמְצֻלָּחִי בְּעַוְּבָדְיוֹן בְּמִימְרָא דְּפּוֹמְהָוּן. כִּיּוֹן (דְּאַסְטְּבָלָא) דְּאַתְּבָלְבָל מִימְרָא דְּלָהָוּן, כָּל אַתְּמַנְעָן

אַחֲרָא וְלֹא חַלְפָא יַקְרִיב לַיְקָרָא נַוְכְּרָא. וּבְכָלְא אִית רֹזָא דְּחַכְמָתָא עַלְאָה.

הַבָּה נַבְנָה לְנוּ עִיר וּמְגַדֵּל. תָּא חֹזֵי, כְּדֹ מַטוֹּזָה לְהָאי בְּקָעה דְּאֵיָהוּ רַשְׁוֹזָה נַוְכְּרָא וְאַתְּגָלִי לְהָוּ אַתְּרָה דְּשְׁלַטְנוֹתָא דָא תְּקִיעָה בְּגֹזְנוּגִים. אָמְרוּ הָא אַתְּרָה לְמִיתָּב וְלֹא תְּקִפָּא לְבָא לְאַתְּהָנָה בְּיה תְּתָאֵי. מִיד הַבָּה נַבְנָה לְנוּ עִיר. נַתְקִין בְּאַתְּרָה דָא עִיר וּמְגַדֵּל.

וּבְעַשָּׂה לְנוּ שֵׁם. אַתְּרָה דָא (יַחַיְבָ לֹז) יְהָא לֹז לְדַחְלָא וְלֹא אַחֲרָא, וּנַבְנָה לְאַתְּרָה דָא עִיר וּמְגַדֵּל. לְמַה לֹּז לְסְלִיקָא לְעִילָּא דָלָא נִיכּוֹל לְאַתְּהָנָה מְבָה. הָא הַכָּא אַתְּרָה מְתַקְנָא. וּבְעַשָּׂה לְנוּ שֵׁם דַּחְלָא לְמַפְלָח תְּמָן. פָּנוּ נִפְזֵץ לְדָרְגִּין אַחֲרָנִין וּנְתַבְּדֵר לְסְטֶרֶי עַלְמָא:

מפנייה. ואתר מתקן אשפה
בזהו בקעה. סטרא דסטראין:
ונימצאו בקעה. אתר מתקן
להאי (ד"א ל"ג ההוא) סטרא
בישא דבעו אונן לאתקפה
ואתמנעו. תקפה (דיליה)
דהוא סטרא הוה פלייא
לאתפרעא בהיא בקעה עד
דנטלא פמן חילין ומשירין
כגונא דאנון דבנו קרטא
ומגדל ואתייהיבו (בלא) קלחו
בידהא. ואתקטלו פמן אונן
דלא בעו למיפק בקיעז
הימיין. אטבהלו ונפלו בקז
הימיין. בהוא אתר
דאחלש תקפה בקדמיתא
בהאי בקעה. ועל דא כתיב,
(יחוקאל לו) והיא מלא עצמות.
ואתתקפת בהוא צולמא
דאקים נבוכדנצר. ואתר
תקפה לבר באונן גרמין
ובזהוא צולמא. דאנון קדמאי
קיימו וקמו על רגלייהן.
וההוא צולמא אתר. וכדין
ידעו כל עמיין דעלמא דלית
אלוה בר קודשא בריך הוא
בלחודוי. ותו דאתקדש שםיה
על ידא דתנניה מישאל
ועוריה וכלה בחד יומא. ועל
דא כתיב, (ישעה ט) והקדישו
את קדוש יעקב וגור, (עד אין

וירד יי' לראות את העיר
ואת המגדל דא הוא
חד מאנון עשר זמגין
דנחתא שכינתא לארעא.
וכי מה הוא לראות ולא הו
ידע מקדמת דנא. אלא
לראות לאשכח בדינה
במא דאת אמר, (שמות ה) ירא
יי' עליכם וישפט. את העיר
ואת המגדל. הכא אית
לאסתכלא. דהא לא כתיב
לראות את בני האדם. אלא
לראות את העיר ואת
המגדל. אמא. אלא
בשעתא דاشכח קודשא
בריך הוא בדינה,
בקדמיתא ישכח בדרגא
دلעילא, ובתר בדרגא
דלחתא. בקדמיתא בעלאי
ולבתר בתתאי. ובгин דהאי
מלה מטה לעילא,
אשכחותא דלceilא הויה ביה
בקדמיתא דכתיב לראות
את העיר ואת המגדל.

אשר בנו בני האדם. מי בני האדם בנוadam קדמאתה דمرד במריה וגרם מותא לעלמא. אשר בנו בני adam בניינא ודאי אמרו (גראמו) יבעו למבני לעילא.

רבי שמעון פתח (אמר) (יחזקאל מו) כה אמר יי אלhim שער (דף עה ע"ב) החצר הפנימית הפונה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח. האי קרא אית לאסכללא ביה. ואיהו רוז כמה דאתמר. יהיה סגור ששת ימי המעשה. אמר (וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח וגגו. אמר יהיה סגור כל אונן יומין דששת ימי המעשה).

אלא אילין ימי חול. יתרעא דא יהיה סגור שלא לאשתמשא חול בקדשא. וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח. דהא כדיין שמונשא (קדשא בריך הוא) כדיין באקדשא. וכדיין אתגהייר סיהרא לאתחברא בשמשא.

תא חזוי, יתרעא דא לא אתפתח באונן שתא יומי בחול. בגין דהא באונן יומי בחול עלמא תחתה אתון ושלטיין כל אונן שת יומין בחול על עלמא בר הארץ דישראל.

ואונן שלטי לא שלטי בארץ קדישא בגין דהשער הנה איהו סגור. אבל ביום השבת וביום החדש

כלחו מתעברן ולא שלטין בגין דהשער הזה איהו פתוח
ועלמא איהו בחדוה ואתזון מתמן ולא אתייהיב עלמא
לרשוי אחרא.

ואי תימא הכל אפונ שית יומין אפונ שלטין בלחוידיהו.
תא חזי הפונה קדים. עד לא יקומו לשלטה
איהו אסתפל תדר בעלמא. אבל לא אפתח לאתזונא
עלמא מקודשא בר ביום דשבתא וביום דחישא.
וכלהו יומין כלחו אתדקון ביום דשבתא ואתזנו מתמן.
זהא (ד"א לג' בדין) ביום דשבתא כלחו טרעין פתיחן
ובניהם אשתחכ לכלא לעלי ותתאי. תא חזי, וירד יי
לראות. נחת מקודשא לחול (יריד פרישא) לאשגחה במה
דבונו וקיימו קיומה לאתערא על עלמא לדחלה לוז.

רבי יצחק הוה יתיב קמיה רבי שמעון אמר לייה מה
חמו אלין דעבדו שוטותא דא למרא ביה בקדשא
בריך הוא וכלהו בעיטה חדא אתקיימו בדא. אמר לייה
הא אמר דכתיב ויהי בנסעם מקדם אתבטילו מעילא
لتתא. אתבטילו מארעה דישראל ונחתו לבבל. אמרו
הא הכא אתר למדבק.

ונעשה לנו שם וגוי ויתדבק סיועא דלתתא באתר דא.
בגין דבד דינא אתי לאשרהה ועלמא, הא
אתר דא לקליה. ומהכא אתהני עלמא ויתזון. זהא

לעילא דחיקו איה לאותנו עלמא מגיה. ולא עוד אלא בגין נסוק לרקייעא ונגעה ביה קרבא דלא ייחות (ביה) טופנא בעילמא כדבקדמיתא:

ויאמר כי הנה עם אחד ושפה אחת לבם. בגין דכלחו פחדא, בייחודה דכלhone יעבדין ויצלחון בעובדייהו. יתברון דרגין כל חד לסתירה. ובגין כה יתברון כל הגי דلتתא. מה כתיב ויפוץ כי אתם שם. ואוי תימה ליישבון אמראי אטבלבל (אתברר ובלבל לון קודשא בריך הו). אלא בגין דכלhone ממלאין בלשון הקודש. ההוא ליישנא קא עביד לון סיועא. בגין דבעובדא ובמלולא דפומא תלין מלין אלין לאדפקא כינה דלבא. ובדא עבידי סיועא להhoa אתר דבעי לאקמא.

ועל דא אטבלבל ליישבון דלא יכilo לאתחקפא רועיתהון בלשון הקודש. כיון דאתחלף ליישבון לא אצלו בעובדא (בט א בס"ה) בגין דחילא דלעילא לא ידע ולא אשתחמודעי בר בלשון הקודש. וכד אטבלבל ליישנא דלהון אתחלש חיליהון ואתבר תוקפא דלהון.

טא חוו, דהא מלה (הא) דאמרי תתאי בלשון הקודש, כלחו חילוי שמייא ידע ביה ואתחקפי ביה. ולישן אחרא לא ידען ולא אשתחמודען ביה. ועל דא אלין כיון דאתבלבל ליישנא דלהון, מיד ויחדרו לבנות העיר. דהא

אתבר חיליהו ולא יכולו לمعد מדי ברעوتה דלהון.
 (דניאל ב) להוי שמייה (די אללה) (דקודשא בריך הויא) מבורך מן עלמא
 ועד עלמא, די חכמתא וגבורתה די לההייה. דהא
 בגין (הא) האנחת קודשא בריך הויא רוי החכמתא
 לעלמא, אתקללו ביה בני נשא ובעו לאתגרא ביה.
 יהב חכמתא עלאה לאדם הראשון, ובההיא חכמה (דף ש
 ע"א) דאתגלי לייה ידע דרגין, ואתדקק ביצור הארץ,
 עד דאסתלקו מגיה מבועי החכמתא. וליתר תפ קמי
 מאיריה, ואתגליין לייה מגיהו ולא כקדמיתא. ליתר
 בההוא ספרא דיליה ידע חכמאן. וליתר אותו בני נשא
 וארגינו קמייה.

יהב חכמתא לנכח ופלח בה לקודשא בריך הויא, ליתר
 מה כתיב ויישט מן הײַין ווישכט וייתגל פמה
 דאטפר. יהב חכמתא לאברהם ופלח בה לקודשא בריך
 הויא. ליתר גפק מגיה ישמעאל דארגינו קמי קודשא
 בריך הויא. וכן יצחק גפק מגיה עשו. יעקב גסב תריין
 אחתן.

יהב חכמתא למשה מה כתיב ביה (במדבר יט) בכל בית
 נאמן הויא. ולא היה כמשה שמש מהימן בכלחו
 דרגין ולא סטה לבייה בתיאובתא חד מגיהו. אלא
 קאים ומהימנותא עלאה כדקה יאות.

יְהִבָּ חֲכַמָּתָא עַלְאָה לְשֶׁלֶמָה מַלְפָא. לְבַתֵּר מַה כִּתְבָּ בַּיִת
(משל' א) **מַשְׁלִי שֶׁלֶמָה** (משל' ל) **הַמִּשָּׁא גַּם הַגָּבָר**
לְאִתְיָא לְאִתְיָא וְאָכָל. אָמָר שֶׁלֶמָה אָתִי אֶל וְחַכְמַתָּא
דִּילִיה הוּא. וְאָכָל וְאִיכּוֹל לְמַעַבְדָּ רַעֲוַתִּי. לְבַתֵּר (מלכים א
ח) **וַיֹּקְםָ יְיָ שָׁטָן לְשֶׁלֶמָה וְגוּ.**

תָּא חָזֵי, בְּגִין זְעִירֹ דְּחַכְמַתָּא דְּאַשְׁפָחוֹ אֵלֵין מִהְהָוָא
חַכְמָה דִּקְדֻמָּאִי, אַתְגָּרוֹ בֵּיהַ בְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וּבָנוֹ מַגְדָּל וּעַבְדוֹ כָּל מַה דַּעֲבָדוֹ. עַד דָּאַתְבָּדְרוֹ מַאֲנֵפִי
אַרְעָא וְלֹא אַשְׁתָּאֵר בְּהָיוֹ חַכְמָה לְמַעַבָּד מִידִי. אָבָל
לִזְמָנָא דָאַתִּי קְוִדֵּשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְעַרְךְ חַכְמַתָּא בְּעַלְמָא
וַיִּפְלַחְוּ לִיהְיָה בְּהָדָא הוּא דְכַתִּיב, (יחזקאל לו) וְאַתְ רֹוחֵי אַתְנָ
בְּקָרְבָּם וְעַשְׂתִּיתִי. לֹא כְּקָדְמָאִי דְּחַבְילָוּ בֵּיהַ עַלְמָא. אֶלָּא
וְעַשְׂתִּיתִי אֵת אָשָׁר בְּחַקִּי תְּלִכּוֹ וְאַתְ מִשְׁפְּטִי תְּשִׁמְרוֹ
וְעַשְׂתִּתָּם.

רַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי חַיִּיא הָוֹ אֶזְלִי בָּאֶרֶחָא. אָמָר לִיהְיָה רַבִּי
יְוֹסֵי לְרַבִּי חַיִּיא גַּפְתָּה בָּאָוֹרִיִּתָּא וְגִימָא מַלָּה. פִּתְחָה
רַבִּי יוֹסֵי וְאָמָר (דברים בג) כִּי יְיָ אֱלֹהִיךְ מַתְהַלֵּךְ בְּקָרְבָּן
לְהַצִּילָךְ וְלַתֵּת אִבְּיךָ לְפָנָיךְ וְהִיה מַחְגִּיךְ קָדוֹשׁ וְלֹא
יַרְאָה בְּךָ עֲרוֹתָךְ וְשַׁב מַאֲחָרִיךְ. כִּי יְיָ אֱלֹהִיךְ מַתְהַלֵּךְ,
מַתְהַלֵּךְ מַבְעֵי לִיהְיָה. אֶלָּא כְּמָא דָאַתִּי אָמָר (בראשית ג) מַתְהַלֵּךְ
בָּגָן לְרוֹוחֵי הַיּוֹם. וְדֹא הוּא אַילְגָּנָא דְּאָכָל מַגִּיה אָדָם
הַרְאָשָׁוֹן. מַתְהַלֵּךְ נַיְקָבָא מַהְלָךְ דָכָר.

וְדֹא הוּא אָזִיל קְמִיָּהוּ דִּישְׁרָאֵל כִּדְהוּ אָזִיל בְּמִדְבָּר
 דְּכַתִּיב (שמות יג) וַיְיִהְיֶה הַוְּלֹךְ לְפָנֵיכֶם יוֹמָם וָגוֹן. הוּא
 אָזִיל קְמִיָּה דָּבָר נְשָׁבֵד אָזִיל בְּאֶרְחָא. דְּכַתִּיב, (תהלים ט)
 צָדֵק לְפָנָיו יַהֲלֹךְ וַיִּשְׁמַע לְדָרְךָ פָּעָמִיו. וְדֹא הוּא אָזִיל
 קְמִיָּה דָּבָר נְשָׁבֵד שְׁעִטָּה דָּאִיהוּ זָבִי. וְלֹמַה. לְהַצִּילְךָ וְלֹתָת
 אֹוִיבְךָ לְפָנֶיךָ. לְאַשְׁתּוֹבָא בָּרְנָשָׁבָא בְּאֶרְחָא וְלֹא יִשְׁלוֹט

בַּיה אַחֲרָא.

וּבָגִין כֵּד לְבָעֵי לִיהְיָה לְבָרְנָשָׁבָא לְאַסְתְּמָרָא מִחוּבוֹי
 וְלִדְפָּאָה לְגִרְמִיָּה. מַאי דְּכִיּוּ דֹא. דְּכַתִּיב, (דברים כג)
 וְהִיה מְחֻנִּיךְ קָדוֹשׁ. מַאי קָדוֹשׁ, קָדוֹשִׁים מְבָעֵי לִיהְיָה. אַלְאָ
 מְחֻנִּיךְ קָדוֹשׁ אַלְיאַן שִׁיְּפִי גּוֹפָא דְּגּוֹפָא אַתְּחָבָר וְאַתְּתָּקָן
 בָּהָנוּ. וּבָגִין כֵּה וְהִיה מְחֻנִּיךְ קָדוֹשׁ. וְלֹא יַרְאָה בָּךְ עֲרוֹתָה
 דָּבָר.

מַאי עֲרוֹת דָּבָר. דֹא מְלַתָּא (עריתא) דְּעַרְיוֹן. דֹא הוּא
 מַלְהָה דְּקוֹדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא מַאֲיס בָּה יִתְּיר מַפְלָא.
 כִּיּוֹן דָּאָמֵר וְלֹא יַרְאָה בָּךְ עֲרוֹתָה, אַמְּמַאי דָּבָר. אַלְאָ הַגִּי
 חַיִּיבִי עַלְמָא דְּגַעַלִּי וּמַסְאָבִי גִּרְמִיָּהוּ בְּמַהְהָה דְּלַהּוֹן
 דְּנַפְקִי מִפְוִמִּיָּהוּ וְהָא אִיהוּ עֲרוֹת דָּבָר.

וְכֵל כֵּה לֹמַה. בָּגִין דָּאִיהוּ אָזִיל קָמָה. וְאֵי אַתְּ עַבְדִּ
 בְּדִין, מִיד וּשְׁבָ מַאֲחָרִיךְ, דֹלָא יַזְיל בְּהַדָּךְ וַיִּתְוֹבֵ
 מַאֲחָרִיךְ. וְאֵגֵן הָא אָזְלִינָן קְמִיָּה בְּאֶרְחָא נַתְעַסֵּק בְּמַלְיָ

דָּאָרִיִּתָּא. דָּהָא אָוּרִיִּתָּא אֲתַעַטְרָא עַל רִישֵׁיהָ דָּבָר נְשָׁוֹן
וְשִׁכְבַּתָּא לֹא אָעֵדְיָא תְּמִיגְפִּיהָ.

פָּתָח רַבִּי חִיאָ וְאָמַר וַיֹּאמֶר ה' הַנּוּ עַם אֶחָד וְשֶׁפָּה אֶחָת
לְכָלָם וְגֹוֹתָא חֻווִּי, מַה כְּתִיב וַיְהִי בְּנָסָעָם מִקְדָּם.
מַאֲיָ מִקְדָּם. מִקְדָּמוּנוּ שֶׁל עַזְלָם. וַיַּמְצָאוּ. וַיַּרְאָוּ מִבְּעֵי
לִיהְיָה מַאֲיָ וַיַּמְצָאוּ. אֶלָּא מִצְיאָה אֲשֶׁר חָבָר תִּמְךָן מִרְזִיאָ
דְּחַכְמָתָא מִקְדָּמָאִי דְּאַתְגָּעֵר תִּמְךָן מִן בְּנֵי טָוְפָנָא, וְבָהָ
אָשְׁתָּדְלָו לְמַעַבְדָּה בְּהַהְיָה עֲבִידָתָא דְּעַבְדָּו לְסָרְבָּא בְּיָהָ
בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וְהָוּ אָמְרִי בְּפּוֹמָא וְעַבְדִּי (דף שע"ב)
עֲבִידָתָא.

חִמֵּי מַה כְּתִיב הַנּוּ עַם אֶחָד וְשֶׁפָּה אֶחָת לְכָלָם. בְּגַין
דְּאָבִינוּ בְּלַבָּא חַד וְרַעֲוָתָא חַד וּמִמְלָלִי בְּלִשׁוֹן
הַקָּדָשׁ. וַעֲתָה לֹא יִבְצַר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמֹן לְעַשּׂוֹת. וְלִית
מִאֵן דִּימְנָעַ עַזְבָּדָא דְּלָהּוֹן. אָבֵל מַאֲיָ אַעֲבִיד, אָבֵל בְּלַבָּל לְזֹן
דְּרָגֵינוּ דְּלָעִילָּא, וְלִישָׁן דְּלָהּוֹן לְתַתָּא. וּכְדִין אַתְמָנוּ
עַזְבָּדָא דְּלָהּוֹן. וּמָה בְּגַין דָּהּוּ בְּרַעֲוָתָא וּבְלַבָּא חַד וּמִמְלָלִי
בְּלִשׁוֹן הַקָּדָשׁ כְּתִיב לֹא יִבְצַר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמֹן
לְעַשּׂוֹת, וְדִינָא דְּלָעִילָּא לֹא יִכְלַל לְשִׁלְטָתָה בָּהָו. אָנָן אוּ
חַבְרִיא דְּמִתְעַסְּקִין בָּאָרִיִּתָּא, וְאָנָן בְּלַבָּא חַד וְרַעֲוָתָא
חַד, עַל אֶחָת בְּמַה וּבְמַה.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי מִבְּאָנוּ לְאָבִינוּ מַאֲרִי דְּמִחְלוֹקָת לִית לְזֹן

קַיּוֹמָא. דָהָא כָל זָמָנָא (דאלין) דְבָנִי עַלְמָא אֲלֵין עַם אֲלֵין בְּרוּוֹתָא חֶדָא וְלֶבָא חֶדָא, אֲפָעָל גַב דְמַרְדִּי בֵיה בְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, לֹא שְׁלֵטָא בְהָוָה דִינָא דְלֻעִילָא. כִּיּוֹן דָא תְּפִלָּגוּ מִיד וַיַּפְצִין יְיָ אֶתְכֶם מִשְׁם וְגוֹ.

אָמַר רַבִּי חַיִיא אֲשֶׁר טָמֵעַ דְכָלָא בְמַלְהָ דְפּוֹמָא תְּלִיָּא. דָהָא כִּיּוֹן דָא תְּבִלְבֵל מִיד וַיַּפְצִין יְיָ אֶתְכֶם מִשְׁם. אֲבָל בְזָמָנָא דָאָתִי מָה בְתִיב, (עפניהם ג) כִּי אָז אֲהַפְךָ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקַרְאָה כְּלָם בְשָׁם יְיָ וְלַעֲבֹדוּ שְׁכָם אֶחָד וּכְתִיב, (וכירה ד) וְהִיא יְיָ לְמַלְךָ עַל כָל הָאָרֶץ בַיּוֹם הַהוּא יְהִיא יְיָ אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

פרק ה' ל' ל'

זהר

סתורי תורה

(דף ע"ז ע"ב)

תָּאָנָא בְתוֹקֵפָא דְהַרְמָנוֹ דְמַלְכָא, אֲנַצִּיב חֶד אַילְנָא רְבָא וְתְקִיף גּוֹ נְטִיעָן עַלְעָין, נְטִיעָן אַילְנָא דָא, בְתִרְיסָר תְחֻמִין אַסְתָּחָר, בְאַרְבָּע סְטוּרִין דְעַלְמָא פְרִישָׁא רְגַלְיהָ. תֵּיק פְרָסִי מְטָלָנוֹי, כֶל רְעוֹתִין דָאנוֹן פְרָסִין בֵיה תְלִיּוֹן, כֶד אַתְעָר הָאֵי, כְלָחוֹ

לֵד לֵד מֵאָרֶץ וְגוֹ. רַבִּי אָבָא פָתָח וְאָמַר, (ישעה מו) שָׁמָעוּ אַלְיָ אֲבִירִי לִבְ הרְחֹזִים מִצְדָּקָה. שָׁמָעוּ אַלְיָ אֲבִירִי לִבְ, כִּמָה תְקִיפִין לְבִיָּהוּ דְחִיִּיבִיא, דְחִמָּאָן שְׁבִילִי וְאֶרְחִי דְאֹרְרִיתָא וְלֹא מִסְתְּכַלֵּן בְהָיוָה, וְלֹבִיָּהוּ תְקִיפִין דָלָא מְהֻדרִין

קִיּוֹמָא. דְּהָא כָּל זָמָנָא (דָּאלֵין) דְּבָנִי עַלְמָא אֲלֵין עִם אֲלֵין בְּרוּוֹתָא חֶדָּא וְלֶבָּא חֶדָּא, אֲפָעָל גַּב דְּמָרְדִּי בְּיִהְ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, לֹא שְׁלֵטָא בְּהָוּ דִּינָא דְּלֻעִילָא. כִּיּוֹן דָּא תְּפִלְגָּנוּ מִיד וַיַּפְצִין יְיָ אֶתְכֶם מִשְׁם וְגוּ.

אמֶר רַבִּי חַיְיא אָשְׁתַּמְעַד כָּלָא בְּמַלְהָ דְּפָוִמָּא תְּלִיָּא. דְּהָא כִּיּוֹן דָּא תְּבִלְבִּל מִיד וַיַּפְצִין יְיָ אֶתְכֶם מִשְׁם. אֲבָל בְּזָמָנָא דָּא תִּיְמְרֵךְ מִתְּבִּיבָה, (עֲפָנָה ג) כִּי אָז אֲהַפְּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקַרְאָה כָּלָם בְּשָׁם יְיָ וְלַעֲבֹדוּ שְׁכָם אֶחָד וְכַתְּבִיבָה, (אַבְרִיהָ ד) וְהִיא יְיָ לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיא יְיָ אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

פרק ל' ל' ל'

זהר

סתורי תורה

(דף ע"ז ע"ב)

תָּאָנָא בְּתוּקְפָא דְּהַרְמָנוּ דְּמַלְכָא, אֲנַצְיבָּ חֶדָּא אַלְנָא רְבָא וְתְקִיףָ גַּו נְטִיעָן עַלְעַזְן, נְטִיעָן אַלְנָא דָא, בְּתְרִיסָר תְּחוּמִין אַסְתָּחָר, בְּאֶרְבָּעָה סְטוּרִין דְּעַלְמָא פְּרִישָׁא רְגַלְיהָ. תֵּיק פְּרָסִי מְטָלָנוּי, כָּל רְעוֹתִין דָאנוּן פְּרָסִין בְּיִהְ תְּלִיּוּן, כְּדֵא תְּעַרְתָּהָא, כְּלֹהָ

לְךָ לְךָ מִאָרֶץ וְגוּ. רַבִּי אֲבָא פָתָח וְאָמֵר, (ישעה מו) שָׁמָעוּ אַלְיִ אֲבִירִי לִבְ הרְחוֹקִים מִצְדָּקָה. שָׁמָעוּ אַלְיִ אֲבִירִי לִבְ, כִּמֵּה תְקִיפִין לְבִיְהוּ דְּחִיִּיבִיא, דְּחִמָּאָן שְׁבִילִי וְאֶרְחִי דְּאוּרִיתָא וְלֹא מִסְתְּכָלֵן בְּהָוּ, וְלֹבִיְהוּ תְקִיפִין דָלָא מִהְדָּרִין

מתערין בהדייה לית מא דנפיק מרעותיה לבתר, כלוז ברעותא חדא בהדייה, קם מלעילה (ס"א נחית) אתנחת במלוניו לגו ימא. מניה ימא (אングלי) אתמליה. איהו מקורה (כל ד"א לכל) מיין הנבעין. תחותה מתפלגין כל מימי דבראשית, שקיי דגנתא ביה תליז.

כל נשטין דעלמא מפיה פרחין. נשטין אלין עצאלין. בגנטא לנחתה להאי עלמא. נשטיא כד נפקא אתרכא בשבע ברכאו למחיי אבא (ד"א לאג לרוחא ודם) לגופא (ולמהוי) בסליקו (דידיוקנא עלאה חדא הוא רכטיב ויאמר כי אל אברם דא נשטיא עלאה אבא (ד"א לאג לרוחא ודם) לגופא בסליקו) דידיוקנא עלאה.

cad בעיא (נפשא) לנחתה להאי עלמא, אומי לה קוידשא בריך הוא למיטר פקודין אוריתא ולמעבד רעותיה. ומסר לה מהה מפתחן דברכאן.

(ומולדתך דא גופא דאתקרי אילנא דהה דאייהו טריסר שבטין עלאין. ומביית איבק

בתויבתא לגביה מיריהון, ואקרון אבירי לב. הרחוקים מצדקה דמתרחקי מאורייתא.

רב חזקיה אמר דמתרחקי מקודשא בריך הוא ואבון רחיקין מגיה, ובгин כה אקרון אבירי לב. הרחוקים מצדקה דלא בעאן לקרא לגביה קוידשא בריך הוא, בגין כה אבון רחוקים מצדקה, כיון דאנון רחוקים בגין רחוקים בגין רחיקין אבון מצדקה דלית לון שלום. דכתיב, (ישעה מה) אין שלום אמר כי לרשותם. מעם בגין דאנון רחוקים מצדקה.

תא חז, אברהם בעי לקרא לקוידשא בריך הוא ואתקראב. חדא הוא דכתיב, (תהלים מה) אהבת צדק

דָא שְׁכִינַתָא. אֲבֵיךְ דָא קֹדֶשָא בְּרִיךְ הוּא.
שָׁנָא מָר (מִשְׁלֵי כח) גּוֹזֵל אֲבֵיכְ וְאָמוֹר
וְאָוֹמֵר אֵין פְּשֻׁעַ וְגֹרוּ. וְאֵין
אֲבֵיכְ אֶלְאָ קֹדֶשָא בְּרִיךְ הוּא
וְאֵין אָמוֹר אֶלְאָ כְּנַסְתָא יִשְׂרָאֵל.
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָרְאָךְ דָא
אֵינוֹ הָאֵי עַלְמָא), (נ"א ומולדקה
דָא אַיְלָנָא דְתִי, וּמִבֵּית אֲבֵיךְ תַּרְיסֵר
תְּחוּמֵין שְׁבָטֵין עַלְעַזְן. אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אָרְאָךְ דָא אֵינוֹ הָאֵי עַלְמָא), (עד פָּאֵן
סְתִירֵי תּוֹרָה)

וְתַשְׁנָא רְשֻׁעָה. בְּגִין דְאָהָב
צְדָקָה וְשָׁנָא רְשֻׁעָה אַתְקָרְבָ
לְצְדָקָה, וְעַל דָא כְּתִיב,
(ישעה מא) אֶבְרָהָם אֹהָבִי. מַאי
טֻעַמָא אֹהָבִי, בְּגִין דְכְתִיב
אָהָבָת צְדָקָה. רְחִימָוֹתָא
דְקֹדֶשָא בְּרִיךְ הוּא דְרָתִים
(דף עז ע"א) לִיה אֶבְרָהָם מִכְלָבְנִי
דְרִיה דְהָוו אֶבְיָרִי לֵב וְאָפָון
רְחֹוקִים מִצְדָקָה כִּמָה דְאַתְמָרָה.

רְבִי יוֹסֵי פָתָח (תְּהִלִים ט) מַה יְדִידָות מִשְׁכָנָתֶיךָ יי' צְבָאות.
כִּמָה אִיתְ לֹזֶן לְבָנִי נְשָׂא לְאִסְתְּכָלָא בְּפּוֹלְחָנָא
דְקֹדֶשָא בְּרִיךְ הוּא. דְהָא כָל בְּנִי נְשָׂא לֹא יָדַעַי וְלֹא
מִסְתְּכָלֵי עַל מָה קָאִים עַלְמָא. וְאָפָון עַל מָה קִיִּימִין. דְכָד
בְּרָא קֹדֶשָא בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא עַבְדָ שְׁמַיָּא מַאֲשׁ וּמַמִּים
מַתְעַרְבִּין כְחַדָא וְלֹא הָו גָלְדִי. וְלַבְתָר אֲגַלְדִיו וּקִיִּימָו
בְּרוֹחָא עַלְאָה וּמַתְמָן שְׁתִיל עַלְמָא, לְקִיִּמָא עַל סְמָכִין,
וְאָפָון סְמָכִין לֹא קִיִּימִין אֶלְאָ בְּהַהְוָא רַוְחָא, וּבְשַׁעַתָּא
דְהַהְוָא רַוְחָא אַסְתָּלָק בְּלָהו מַרְפֵּפִין וּזְעִין וּעַלְמָא אַרְתָת
הָדָא הוּא דְכְתִיב, (איוב ט) הַמְּרַגִּיז אָרֶץ מַמְקוֹמָה וּעַמְוֹדִיה
יַתְפָלָצָן. וּכְלָא קָאִים עַל אָרְיִיתָא, דְכָד יִשְׂרָאֵל
מִשְׁתְּדָלֵי בְּאוֹרִיָּתָא מַתְקִים עַלְמָא וְאָפָון קִיִּימִין וּסְמָכִין
קִיִּימִין בְּאֹתְרִיָּהוּ בְּקִיּוֹמָא שְׁלִים.

תא חזי, בשעתה דאתער פְּלִגּוֹת לִילִיא וּקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ
הוא עאל לגבתו דען לאשתעשעא עם צדיקיא,
כלחו אילניין דבגנתא דען מזמרן ומשבחן קמיה.
הכתיב, (דברי הימים א טז) או ירננו עצי היער מ לפני יי וגו'.
וכרויזא קרי בחל ואמר לכון אמרין קדישין עליובין,
מאן מגון דעיל רוחא באודנו למשמע,
ועינוי פקחין למתחמי. ולבייה פתויח למגע, בשעתה
דרוחא דכל רוחין ארים בסומו דבשחתא, ומתרמן נפיק
קלא דקליא, חילין אתברדר לאربع סטריא עלמא.

א חד סליק לסטר חד. ב חד נחית לההוא סטר. ג (תיקונים
עג, לעיל לב ב) חד עיל בין תרין. ד תרין מתערין מתעטרן
בתלת. ח תلت עילוי בחד. ו חד אפיק גובין. ז שית
מנחון לסטר חד, ושית מנהון נחתי לההוא סטר. ח שית
עלילוי בתריסר. ט תריסר מתערין בעשרין ותרין. י שית
כלילן בעשרה. يا עשרה קאים בחד.

ווו לאבון דביניימי שנחתא בחוריהון, לא ידע ולא
מסתכלאן איך יקומו בדין דחוشبן אתקדק, (דף ו'
ב) כד אסתאב גופא, ונשחתא שטיא על אנפי דאוירא
דטיהרא, וסלקא ונחתא, ותרען לא מתפתחן, מתגלגן
באבניו בגו קיספיתא. וו לוז מאן יתבע לוז, שלא
יקומו בעדונא דא בגו דוכתי דעפוגי דצדיקיא,

אתפקהון דוכתיהו. את מסרוּן בַּיָּדָא דְּדוֹמָה, נְחִתִּי וְלֹא סְלִקִי. עַלְיָהוּ בְּתִיב, (איוב ז) כֶּלה עֲגֹן וַיַּלֵּךְ כֹּן יוֹרֵד שָׁאוֹל לֹא יַעֲלָה.

בְּהַהִיא שָׁעַתָּא אָתָעָר שְׁלַהוּבָא חַד מִסְטָר צָפֹן וּבְטָשׁ בְּאַרְבָּע סְטָרִי עַלְמָא וְנְחִית וּמְטִי בֵּין גְּדָפִי דְּתִרְנְגּוֹלָא וְאָתָעָר הַהְוָא שְׁלַהוּבָא בֵּיהַ וְקָרֵי, וְלִיתְ מַאן דְּאָתָעָר בָּר אֲפֹן זָכָא קְשׁוֹט דְּקִיִּימִי וְאָתָעָר בְּאָוָרִיִּתָּא. וּכְדִין קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא וְכֹל אֲפֹן צְדִיקִיָּא דְּבָגוּ גַּנְתָּא דְּעַדְנוּ צִיִּיתִי לְקָלְיָהוֹן. בָּמָא דָאָתָ אָמֵר, (שיר השירים ח) הַיּוֹשֵׁבְתָ בְּגַבְיָם חֶבְרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִינִי: וַיֹּאמֶר ייְ אֵל אֶבְרָם, מָה בְּתִיב לְעִילָּא (בראשית יא) וַיָּמָת הָרָן עַל פְּנֵי תְּרֵחָ אָבִיו וְגוּ. מַאי אִירִיא הָכָא, אֵלָא עַד הַהְוָא יוֹמָא לֹא הָוָה בָּר נְשָׁ דְּמִית בְּחִיִּי אָבּוֹי בָּר דָא, וּכְדַ אַתְּרֵמִי אֶבְרָם לְנֹורָא אַתְּקְטִיל הָרָן, וּבְגַיְן דָא נְפֻקָּה מַתָּמָן מַאן קְטִיל לוֹן לְהָרָן, אֵלָא כִּיּוֹן דְּרָמוֹ אֶבְרָהָם לְנֹורָא דְּכָשְׂדָאִי, אָתְגָּלִי עַלְיָה קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא וְשִׁזְבִּיהָ, וְהָרָן אָחוֹי קָאֵי תָמָן.

אָמְרוּ כְּשָׁדָאִי בְּגַיְן זְכוֹתִיהָ דְּהָרָן אֲשַׁתְּזִוִּיב, מִיד נְפָק שְׁלַהוּבָא דְּאָשָׁא וְאַזְקִידָה לְהָרָן, הָדָא הוּא דְּכִתְבֵּיב וַיָּמָת הָרָן עַל פְּנֵי פְּרָח אָבִיו. וְאֵיתָ דְּאָמְרוּ זְרֻעָא דְּפָרָח